

nu maa jeg altsaa forstaa Finansministeren saaledes, at han kun har de 145 Mill. Kr. og saa en 16—17 Mill. Kr. ved Siden af til Genforeningsudgifterne, for kort at kalde det saaledes, medens han maa benytte hele den vestindiske Dollarskonto til at udligne Gælden til Nationalbanken. Jeg forlanger egentlig ikke, at den højtærede Finansminister i Øjeblikket skal sige mig, hvorledes han agter at stille sig, men jeg vil kun gøre opmærksom paa, at dette er Forholdet, og at man dog vist ikke med de ordentlige Indtægter kan udligne Gælden til Nationalbanken. I Øjeblikket tvivler jeg noget derpaa, og jeg har egentlig den Følelse, at den højtærede Finansminister heller ikke er meget sikker paa, at dette vil kunne ske, fordi Udgifterne bliver saa overordentlig store, ikke alene de særlige Genforeningsudgifter, men ogsaa alle de Udgifter, der falder paa de enkelte Budgetter som Følge af, at alt i Sønderjylland maa bringes i Stand, saaledes at hvad der er forsømt under Krigstilstanden, nu repareres og udfyldes, og Befolkningen faar Forhold at leve under, som svarer til Forholdene i Danmark. Dette vil kræve meget betydelige Udgifter paa de enkelte Budgetter, uden at man kan gøre dem op i Enkeltheder. Men hvis den højtærede Finansminister ikke i Øjeblikket ønsker at udtale sig om, hvorledes dette skal stille sig, forstaaer jeg det meget vel. Jeg vil kun gøre opmærksom paa, at vi — jeg tror ogsaa det sønderjydske Udvalg — har regnet med, at en betydelig Del af den specielle Dollarskonto vilde komme Genforeningsudgifterne til gode.

Jeg skal dernæst i Anledning af, hvad der er bemærket af den højtærede Finansminister i det andet høje Ting, sige nogle Ord om det tilbagelagte Finansaar, 1919—20. Nøjagtige Tal har vi ikke i dette Øjeblik. Det er beklageligt, men det ligger naturligvis noget i, at Tillægsbevillingsloven vedtages saa sent. Det har været mit Haab, at Tillægsbevillingsloven kunde være blevet vedtaget i April. Der hændte forskellige Begivenheder, som jeg ikke her skal komme ind paa, som jeg overlader til det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) at dvæle ved med den Glæde, som en Tjener føler, naar han har faaet det rigtige Herskab, et Herskab, som han baade

tjener og fortjener, og som han saa viser sin Glæde ved at sætte det bedste Ben frem. Jeg skal altsaa ikke komme ind paa disse Begivenheder, men kun sige, at jeg havde haabet, man kunde have faaet Tillægsbevillingsloven færdig i April Maaned, og jeg havde et Løfte fra Finansudvalget om, at man vilde skynde sig. Naar dette var sket, havde jeg troet, at man fra Statsbogholderiet ret tidlig kunde faa en foreløbig, kalkulatorisk, men paa den anden Side sikker, Opgørelse af, hvorledes Budgettet i Virkeligheden vilde stille sig, nogle Maaneder forinden man afleverede det endelige Regnskab. Men det gik nu anderledes, og jeg skal da blot udtale, at det efter min Mening er højst uheldigt, at Tillægstiden efter Finansaarets Udløb, den 31. Marts, er saa lang, som den er. Da jeg blev Finansminister, var den paa 3½ Maaned, jeg afkortede den til 2 Maaneder, og jeg tror, det vilde være klogt af Finansministeren, om han søgte stadig at afkorte den. Den højtærede Finansminister har jo en 8 Aar at sidde i endnu, og der kan ske overmaade meget i de 8 Aar, han kan gaa langsomt frem og med 14 Dage ad Gangen faa Tillægstiden bragt ned. Naar man i England kan slutte Bogen for Finansaaret den 31. Marts og ikke tillader nogen Udgift eller Indtægt at blive opført derefter, skulde det være mærkeligt, om man i et lille Land som Danmark ikke tilnærmelsesvis skulde kunne naa til det samme, og det vilde være af overordentlig stor Betydning. Jeg ser til min Forbavselse, at der i et af de Bilag til Tillægsbevillingslovforslaget, som er kommet fra, jeg tror, Ministeriet for offentlige Arbejder, skrives den 11. eller 12. Juni, at man ikke kan opgive Udgiften anderledes end kalkulatorisk, da Supplementsperioden — jeg indførte Ordet „Tillægstiden“, men en god Embedsmand retter sig jo ikke efter det — endnu ikke er afsluttet. Den er ikke afsluttet den 11.—12. Juni, den bør være afsluttet senest den 31. Maj, og vedkommende Embedsmand tager altsaa her fejl. Men jo videre vi kunde komme ad den Vej, jo tidligere vi kunde faa Tillægstiden afsluttet, des bedre vilde det rigtignok være. Thi det er højst uheldigt, at alle Administrationer søger at lægge ind under det afvigte Finansaar alt, hvad de